

lægger Vægt paa, at en saadan Ordning vil være nødvendig, hvis det skal lykkes at faa de unge i Skole, som trænger mest dertil. Til dette Synspunkt har Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund sluttet sig.

Endelig har man anset en Drøftelse med Organisationerne for nødvendig med Hensyn til en Tanke, som har været overvejet i Udvalget, om at lade en Del af Udgifterne ved Forslaget dække ved *Bidrag* fra Arbejdsgiverne eller Eleverne.

Baggrunden for denne Tanke var det Forhold, at de unge ufaglærte tjener en væsentlig højere Ugeløn end den, deres jævnaldrende i Lærepladserne kan opnaa, bl. a. fordi der er paalagt Mestrene Bidrag til Lærlingenes Uddannelse, og at der derfor ikke vilde være noget urimeligt i, om de ufaglærte ydede et vist mindre Bidrag (2 Kr. om Maaneden) til en Undervisning, der tilsigter i nogen Grad at være det samme for dem som den tekniske Skole for faglærte. Den nærmere Form for Administrationen af en saadan Ordning ansaa Udvalget for mindre væsentlig, men man fandt det mest praktisk, om Bidraget blev udredet af Arbejdsgiverne, og nogen Forskydning af Grundlaget behøvede ikke at følge heraf, idet en Bidragspligt for Arbejdsgiverne maatte antages at ville blive omsat i en tilsvarende Nedsættelse af Lønningerne.

Hverken fra Arbejdsgiverforeningen eller fra De samvirkende Fagforbunds Side har man imidlertid kunnet tiltræde denne Tanke. Fra Arbejdsgiverforeningens Side kunde man i hvert Fald kun tiltræde Forslaget under Forudsætning af, at Bidraget udredes direkte af de unge selv, eventuelt ved Indeholdelse i Ugelønnen, idet man ansaa det som noget ganske usikkert, om der, hvis Bidraget blev paalagt Arbejdsgiverne, vilde indtræde en Nedsættelse af de unge Arbejders Løn, og en selvstændig Bidragspligt for Arbejdsgiverne fandt man ikke rimelig, allerede fordi de ufaglærte unge ikke som Lærlingene bliver hos Arbejdsgiveren i flere Aar, men staar i et meget mere flygtigt Forhold til denne og naar som helst kan opsiges eller forlade Tjenesten. Fra De samvirkende Fagforbunds Side blev det gjort gældende — hvad der ogsaa inden for Udvalget var fremhævet — at de ufaglærtes Lønning i Virkeligheden kun i de færreste Tilfælde er af en saadan Størrelse, at det med Rimelighed vil kunne paalægges dem at bidrage til Dækning af Udgifterne ved Skolen, og efter den Modstand mod Tanken om en Bidragspligt, der saaledes over for Udvalget var givet Udtryk for fra begge Organisationers Side, stiller Udvalget ikke for sit Vedkommende Forslag herom.

Udvalget stiller herefter Forslag om en *obligatorisk* Ungdomsskole for alle unge Mennesker mellem 16 og 18 Aar, der ikke er beskæftigede ved Landbrug eller Husholdning paa Landet eller iøvrigt er fritagne for Skolepligten efter de nærmere Regler i Forslagets § 2, Stk. 1. Undervisningen, der efter Forslaget kan omfatte fra 240 til 360 Timer, foreslaas normalt givet som *Aftenundervisning* og har som Hovedfag *Arbejdskundskab*. Den nærmere Organisation af Skolen lægges i Hænderne paa særlige *Ungdomsskolenevni* med Repræsentanter for de kommunale Myndigheder, Erhvervsorganisationerne og Husgerningsorganisationerne.

Der forudsættes kun i mindre Udstrækning at kunne blive Spørgsmaal om Ansættelse af faste Lærere ved Ungdomsskolen; bestemte Krav til Lærernes Uddannelse stilles ikke. Tilsynet med Ungdomsskolen foreslaas henlagt til Statskonsulenten for Ungdomsundervisningen.

Udgifterne ved Ungdomsskolens Drift foreslaas fordelt saaledes, at Staten betaler Lærerlønnen fuldtud og yder Tilskud til Undervisningsmidler, medens Udgifterne iøvrigt afholdes af Kommunerne. Staten skal endvidere efter Forslaget kunne yde Laan eller Tilskud til Opførelse af Bygninger til Brug for Ungdomsskolen.